

[J. O. Krag.]

ramme virker effektivt og rationelt i overensstemmelse med den sikkerhedspolitiske målsætning. Nedsatte styrkemål vil muliggøre, at rammerne udfyldes, så den fremtidige forsvarsordning bliver effektiv. Heri må indgå en nedsættelse og omlægning af beredskabet med tilsvarende forkortelse af tjenestetiden. De senere års forenklinger og rationalisering af forsvarets organisation bør føres videre, baseret på tanken om et enhedsværn, dog sådan at hjemmeværnet bevarer sin hidtidige funktion, placering og særlige folkelige karakter.

Ad disse veje: nedsættelse af styrkemålene, formindsket og omlagt beredskabsstyrke, kortere tjenestetid, gennemførelse af enhedsværnet og rationaliseringen vil socialdemokratiet sikre det nødvendige forsvar med reducerede forsvarsudgifter.

Jeg skal nu vende mig til den økonomiske politik. Statsministerens fremstilling af de økonomiske problemer forekommer mig at være mærkelig skæv og på visse punkter uvirkelig. Vi har fået den store stigning i arbejdsløsheden, der sommeren igennem trods de bedste klimatiske arbejdsbetingelser, man kan tænke sig, har ligget på det højeste niveau i 10 år. Fra 1958 til 1967 havde vi 10 år med fuld beskæftigelse, d.v.s. at vi under socialdemokratisk regeringsledelse havde den længste periode med fuld beskæftigelse i landets nyere historie. Vi har advaret regeringen mod den økonomiske politik, mod nedskæringen af den offentlige virksomhed og indførelsen af ekstramomsen på 1 milliard kr. på et tidspunkt, hvor en sådan efterspørgselsreduktion måtte føre til nedgang i omsætning og stigning i ledigheden. Regeringen ville ikke høre på vore advarsler i marts måned, men har senere måttet sande, at det var socialdemokratiet, der havde ret. Nu i september kommer det økonomiske råds formandskab og udtaler sig på samme linje. Regeringen vil stadig ikke lytte. Statsministeren kom med en ny afvisning i sin tale uden så meget som at omtale vismændene eller forsøge at imødegå deres argumenter. Regeringen bør imidlertid besinde sig. Bider arbejdsløsheden sig først fast, bliver det svært for det danske samfund at ryste den af sig. Jeg opfordrer regeringen til alvorligt at overveje socialdemokratiets 10 punkts

program for en aktiv erhvervs- og beskæftigelsespolitik.

Vi erkender visse positive træk i den bebudede indsats på egnsudviklingens område. Her synes VK-partiernes halsstarrige modstand at være i hvert fald delvis overvundet, men vi ved ikke, om de trufne foranstaltninger er tilstrækkelige. Og hvorfor skal Lolland-Falster falde udenfor? Det forekommer at være en usaglig tilsidesættelse af en landsdel. Og en virkelig løsning af egnsudviklingsområdernes problemer vil ikke være mulig uden en almindelig løftelse af aktivitets- og beskæftigelsesniveauet for hele landet.

Det skal i forbindelse med den høje ledighed nævnes, at vi mener, at revisionen af arbejdsløshedsforsikringen må fremskyndes, så der sikres en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til alle familier, der rammes af arbejdsløshed. Der må også skabes mulighed for, at deltidsbeskæftigede kan optages i arbejdsløshedsforsikringen.

Et af vore ti punkter omhandler byggeriet. For fremtiden og for boligsituationen er det dybt alvorligt, at det sidste halve år viser en betydelig nedgang i det igangsatte byggeri. Nedgangen er stærkest i erhvervsbyggeriet, men også boligbyggeriet er gået væsentligt ned, og det vil jo betyde, at vi om en vis tid får nedgang også i det færdiggjorte byggeri. Samtidig er der ledighed i byggefagene — en selvmodsigende situation. Med de bestræbelser, de socialdemokratiske regeringer har udfoldet for at opnå et stort og stigende boligbyggeri til imødegåelse af bolig mangelen, er det urimeligt, at den nuværende regering trods den udvidede byggekapaцитet og trods den fortsatte mangel på boliger lader boligbyggeriet gå ned. Hvis nedgangen skyldes en vis mætning med hensyn til parcelhuse, så må tiden være inde til at forøge igangsættelserne af godt og familievenligt etagebyggeri, og det må ske ved, at man lader flere lejligheder bygge i det sociale og almennyttige byggeri. Selv om boligforliget fastsatte en kvota til dette formål på 12.000 lejligheder om året, vil vi i boligudvalget snarest stille forslag om, at denne kvota forhøjes til 18.000 lejligheder pr. år.

Jeg sagde, der var noget skævt over statsministerens økonomiske fremstilling. Prøv at lytte til følgende sætning, som jeg citerer: